

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 29. АВГУСТА 1899.

Број 31.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3
За стране земље на годину 9

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ.

Друштво за улепшавање Палилулског краја „Милошевац“, поднело је општини београдској молбу, да се за палилулски крај отвори пијаца за дневне намирнице. Одбор је општински у седници својој од 14 августа ове год. АБр. 5795, а на основу чл. 13. тач. 6. зак. о устројству општина и општинских власти решио, да се питање о отварању пијаце за дневне намирнице за палилулски крај изнесе општинском збору на решење.

Суд општине београдске, на основу овога решења одбора општинског, с погледом на пропис чл. 13. тач. 6. члана 17, 18 и 19 зак. о устројству општина и општинских власти објављује, да ће се на дан

5. СЕПТЕМБРА 1899. ГОД.

ДРЖАТИ

ОПШТИНСКИ ЗБОР

ради решења питања о отварању пијаце за дневне намирнице за палилулски крај.

Ко од гласача буде за то, да се за палилулски крај отвори пијаца за дневне намирнице, гласаће „за“, а ко буде против тога, гласаће „против“.

На општинском збору пуноважно врши посао, ради кога је збор сазван онај збор гласача, који буде дошао на збор (чл. 18. зак. о устројству општина и општинских власти).

Сваки гласач на збору може само лично дати свој глас (члан 20 зак. општ.).

На општинском збору имају право гласа сви пунолетни чланови општине, који плаћају најмање потпуни грађански данак, који нису под туторством или старатељством, који нису под платом код другог у служби, или којима по прописима члана 16 овог закона право гласања не би било одузето (члан 14 зак. општ.).

Немају право гласа на општинском збору:

1. Они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или кад су лишени грађанске части, за време, пресудом одређено, као и они који су осуђени због престапа или иступа, које човека безчасте и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана извршене казне;

2. Који се налазе под кривичним ислеђењем за дела под 1. наведена;

3. Који су пали под стециште за време док стециште траје и док се не прогласе за невине;

4. Који су под полицијским надзором;

5. Који дугују Држави порезе више од оног полгођа у коме се збор држи (чл. 16. зак.).

Официри и војници стајаће војске не учествују у саветовању општинског збора (члан 15 закона).

Збор ће се држати у здању општинског суда. Збор за бирање почиње у 8 сати изјутра а бирачи могу долазити на збор тога дана ради бирања од 8 сати пре подне па до 12 сати у подне, и од 2 сата па до 5 сати по подне, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште, али ће се примати глас од свију оних који буду на биралиште дошли до 5 сати по подне.

Извештавајући о овоме грађане београдске, суд их општински позива да на збор дођу и испуне своју грађанску дужност.

АБр. 6139

24. августа 1899 год.

Београд.

Деловођ.

Мих. М. Марјановић с. р.

Заступник

председника београдске општине

члан суда,

Стев. Ивковић с. р.

О Б Ј А В А

Школски одбор, за град Београд, 26 јула ове године под Бр. 317 био је издао овакву објаву, која је штампана у 30 броју општ. новина.

С обзиром на број ђака у народним школама града Београда, а ради бржег и правилнијег набављања школских потреба за школе, школском одбору **потребна су четири књижара**, од којих ће управитељи школа набављати што треба за школу и сиротне ђаке, и то: једна књижара за школе код Саборне Цркве, на Сави и Вежбаоници В. Женске Школе; друга књижара за школе на И. Врачару, Савинцу и З. Врачару са Топчидером; трећа књижара за школе па Теразијама и у Палидули; и четврта књижара за основну школу на Дунавском крају и за грађанску школу.

Који се од г.г. књижара жели примити ових набавака, позива се да до 20. Августа ове године поднесе оферт Школском одбору; са назначењем процента; који одбору нуди како за књиге и остали писаћи и цртаћи материјал, тако исто и за потрошне ствари (метле, свеће, креду и остало).

Како се у означеном року пријавио само један понуђач, то је школки одбор у данашњој својој седници решио, да понова позове књижаре, који би се хтели примити ових набавака, **да се с понудама јаве одбору до 20 септембра ове год.**

Бр. 349. Из седнице школског одбора за град Београд, 21. августа 1899. год.

О Б Ј А В А

На основу указа Његовог Величанства Краља од 26. пр. месеца Ф.Б.М. 5434, претписом Господина Министра војног Ф.Бр. 6171., и претписом Команданта Активне војске Ф.О.Бр. 267., наређено је да се

позову на тродневну вежбу, у име прозива, уређења спискова и смотре свих резервиста VII. активног пешач. пука Краља Александра I. редовне војске свију година, сем допунског батаљона, и сви резервисти бившег III-ег гардиског активног пешачког пука свију година са допуном тога пука.

Сви резервисти VII пука Краља Александра I. без допунског батаљона, и сви резервисти бившег III-ег гардиског пука са допуном имају бити у Бањички логор 31. овог месеца у вече на конак, са пропишеном спремом и прибором и да понесу покривач за себе.

Који обвезник — резервиста не дође у одређено време, казни ће се за непослушност.

Ко изостане или задоцни, са њиме ће се посупити по чл. 113 закона о устројству војске.

На основу предњег, Командант VII. пуковског округа претписом својим од 20. тем. мес. М. 10.349., наредио је Суду, да се упут резервиста на вежбу изврши овако:

Сви обвезници — резервисти — прикупиће се код општинског суда, где ће се по списковима прозвати и осмотрити, за тим ће се под командом најстаријег чина упутити у Бањички логор, у команду VII. активног пешачког пука Краља Александра I.

На основу предњих наређења, Суд општине Београдске, позива све резервисте VII. актив. пешач. пука Краља Александра I., без допусног батаљона, и све обвезнике — резервисте — бившег III. гардиског пешачког пука са допуном, да одмах предстану Суду овоме, да им се наређење о вежби саопшти, а собом да понесу војену исправу.

Од Суда Општине града Београда 20. Августа 1899. године О.В.Бр. 2449., у Београду.

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

ПО
СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

НАПИСАО
КОСТА Н. КОСТИЋ

(НАСТАВАК)

Када су Турци заузели Српску Земљу и пожудних погледа дошли под дубровачке зидине, Дубровник је морао да прими заштиту *Великог Господара* (Grand Signor, Grand Seigneur). И поред све своје неувиђаности, Турци ипак моглоше оценити, да ће им веће користи доносити, ако га оставе у животу. Они га не заузеше и ако су могли; али су му досађивали с друге стране, непрестаним повишавањем годишњег данка, жудњом за скупоченим „пешкешима.“ Па ипак је Дубровник за време Турака, све до 1667. г. био на великом ступњу радиности, трговине и књижевности. Као штићеници Турске Империје, силе с којом је свет имао рачунати, Дубровчани су свуда уживали слободу и поштовања. Султанов ферман штитио је Дубровчане од свакога и од самих свет-

ских гусара Бербера и Мароканаца.¹⁾ Слободни свуда по Турском Царству, дубровачки су трговци били најпоузданији извештачи о кретању турске војске, о догађајима у Турском Царству, о турским стварима. Као Хришћани Дубровчани су код Турака вршили и ту недостојну шпијунску улогу.²⁾

Под турском заштитом Дубровчани су остали све до 1684. г., и тада 20. Авг. примише заштиту Хабзбурговића, који им, у својству мађарских краљева, обновише и потврдише повеље старих мађарских краљева.³⁾ Турски емин оде из Дубровника а на његово место дође царски аустријски резиденат.⁴⁾

Дубровник је имао политичких односа готово са свима јевропским државама. О неким је односима већ говорено и напомињано; и овде, ради неке целине, споменуће се штогод о интересним односима између Дубровника и напуљског краља и папе.

¹⁾ Starine k. XII. c. 77—78., 93., 114., 115.

²⁾ Према споменицима италијанских архива Дубровчани су радо достављали турске и левантске догађаје јевропским владоцима, а нарочито италијанским градовима.

³⁾ Rad. k. LIII. c. 177.

⁴⁾ Rad. k. LIV. c. 67., 68., 87.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

14. Августа 1899. г.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовао члан суда г. Стева Ивковић; од одборника били: г. г. Др. Ј. Ђурић, Јанаћ М. Јанковић, Млад. Николић, Н. Петровић, Мих. Јанковић, Мијалко Миловановић, Стојан Пајкић, Ђока Тошић, Богоје Јовановић, К. П. Михаиловић, Мита Петровић и Д. Тадић,

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 5. августа тек. године и учињене су ове измене и допуне,

у решењу КНБр. 485 да се у место речи „за извиђај спора“ стави „за изназаказ земљишта.“

У решењу КНБр. 489. да друштво за улепшавање варошког дунавског краја нема права, да експлоатише приход од леда из ровова.

II

Одборник г. М. Јовановић пита председника, да ли је, приликом давања дозволе друштву за електрично осветлење, да гради канал за каблове у Љубичиној улици, предвиђено шта ће бити, са тим каналом ако буде на сметњи општини приликом канализације и других радова.

Председник објашњава, да је тај предмет претходно ишао на оцену и извештај грађевинском одбору и да је том приликом предвиђено све што је потребно.

III

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 5702, 5763, 5820, 5735, 5832, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да су му непознати: Петар Росић, б. општ. контролор, Ђорђе Костић кројач, Мита Суботић бив. шустер, сада коцкар, Антоније Лахнер тесач, Марија—Маца ж. Косте Богдановића, чистача на железници, Петар Ковач, бив. машиниста у државној лабораторији, Михаило Васиљевић, келнер Арон Габај тргов. и Никола Тодоровић келнер; да су доброга владања и доброга имовног стања: Сретен Благојевић пензионер, Ђурђина Н. Пашић; да су доброга

„Дубровник кроз све време свога опстанка није имао вернијег и моћнијег савезника и пријатеља од римских папа. Архив дубровачки има драгоцених листина папних, из којих свих без изузетка се види, како су врховни главари католичке цркве опћили са Дубровником, као са великом јевропском силом. И дипломацијом и новцем и свакојаким средствима папе су долазиле у помоћ Дубровнику, те му и допустиле да тргује са неверницима, велика повластица у оно време“¹⁾. Код папе су Дубровчани имали једног заступника (агента), који је настојао да папа својим моралним утицајем на ондашњи хришћански свет чува од хришћанских владалаца католичкој вери одану Дубровачку Републику.²⁾ Дубровачки су трговци преко Анконе одлазили и у папину државу.³⁾

У Дубровнику је имао резиденцију војни изасланик напуљског краља, који је носио назив „governatore degli armi“, „gouverneur d'armes.“ Он је дошао у

¹⁾ Rad. k. CIII. c. 51—52. Др. К. Војновић, О државном устројству Републике Дубровачке.

²⁾ Starine k. XIII. c. 57. По дубровачким законима право грађанства у Дубровнику имали су само католици; и привремено тога морали се обвезати да ће се управљати по правилима католичке вере. Макуш. Мат. c. 9—10.

³⁾ Starine k. XIII. c. 57.

владања а средњег имовног стања: Риста Обрадовић трговац, Благоје Кечкић званичник Управе Фонда и Тира Атанацковић предузимач.

IV

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о породичноме односу.

По прочитању тих молби, СтБр. 3169, и 2079 одбор је изјавио мишљење,

да се г. Драгутину С. Милутиновићу проф. Вел. Школе не може издати онако уверење, како је тражио; да се Штефани Розманић саопшти, да сведока Ђорђа Атанацковића обућара замени другим одбору познатим лицем, па да се та молба понова изнесе одбору на мишљење.

V

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 14. августа т. год. АБр. 5887, одлучио, да цена хлеба за другу половину месеца августа тек године остане иста која је била и у првој половини августа т. год. Одбор је примио к знању,

ово решење суда општинског.

VI

По прочитању молбе Марије Миланковић учит. дечијег забавишта АБр. 5866 којом тражи материјалну помоћ за отварање дечијег забавишта на западном врачару, одбор је — решио, да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

VII

По прочитању процене имања пок. Јоксима Наумовића за експрописање истог за просецање Самине ул. ГБр. 1988 и по прочитању молбе удове, одбор је решио,

да се целокупно имање масе Јоксима Наумовића експроприше и да се за исто исплати из регулационог фонда према процени шеснаест хиљада двадесет и један динар и 55 пара. Исплату да изврши суд општински према могућности касе регулационог фонда. Сем тога скреће се пажња суда на то, да се остатак земљишта, који

претекне по извршеној регулацији поменуте улице не сме јефтиније продати од 28 динара по квадрат. метру, јер је на лицу.

VIII

По прочитању молбе Др. Давида Алкалаја адв. АБр. 5022 и извештаја грађевинског одељења ГБр. 1871, одбор је одлучио,

да се процени онај део имања г. Др. Давида Алкалаја адв., које је потребно за регулацију Кнез-Лазареве улице, па да се та процена поднесе одбору на решење. Да се процењена вредност исплати после десет година, према већ датом пристанку сопственика.

IX

По прочитању молбе Милоша Скерлића шеширнице, којом тражи да општина откупи његово имање испод Црвеног Крста на углу Господар Јованове и Добрачине улице, одбор је решио,

да се ова молба одбаци.

X

По прочитању молбе еснафа лебарског АБр. 5783 којом тражи, да му се дозволи, да његови чланови могу на овд. тргу куповати жито за производњу хлеба и акта Управе града Београда од 4 августа 1869 № 19028 одбор је изјавио мишљење,

да би требало члановима еснафа лебарског дозволити, да на овдашњим житарским трговима купују жито за производњу хлеба.

XI

По прочитању молбе Драге Ђорђевић, управитељице завода за вештачке женске радове и молбе извесног броја сиротних грађана АБр. 5829, којима траже, да јој се за одржање школе женских радова укаже материјална помоћ, одбор је решио

да се Драги Ђорђевић, управитељици завода за вештачке женске радове, а на одржање те школе за ову годину, од 1. септембра па до краја ове године издаје месечно по сто динара, и потребна количина дрва за огрев, коју председник суда буде одредио, под погодбом да у завод прима

и обучава бесплатно децу сиротних београђана.

Ова помоћ да се издаје из буџетске партије бр. 144.

XII

Председник износи одбору на решење молбу друштва „Милошевац“ којом тражи, да му се уступи за пијацу општинско земљиште испред палилулске задруге за штедњу и кредит под условима у молби изложеним.

По прочитању те молбе АБр. 5795, одбор је на основу члана 13 тачке 6 зак. о устр. општ. и општинских власти решио

Уважава се у начелу ова молба друштва Милошевац. Да се сазове општински збор, да према поменутом члану закона о устројству општина и општин. власти реши питање о отварању трга за дневне намирнице за палилулски крај.

Суд општински да према прописима закона изврши ово решење о сазиву збора.

XIII

По прочитању молбе црквено школске Јеврејске општине АБр. 5816 којом тражи да јој се уступи извесни општински плацеви за проширење њиховог плаца за зидање нове синагоге, — одбор је одлучио

да се ова молба упути грађевинском одбору и одељењу на извештај да ли ће ти плацеви бити потребни околним грађанима за регулисање њихових имања ради улепшавања вароши према грађев. закону, и да поднесе тачан премер и ситуациони план истих.

XIV

На предлог суда општинског ГБр 2078 одбор је решио

одобрава се накнадни кредит од три хиљаде четир стотине двадесет шест динара и седамдесет пара динарских за исплату више израђене калдрме око Кнежевог споменика.

Овај кредит да се исплати из овогодишњег вишка трошаринског прихода, пошто се претходно издејствује надлежно одобрење.

Дубровник при крају XVII в. Велики Везир Кара-Мустафа 1676. т., стварајући планове о огромном проширењу Турске Империје, Дубровчанима изјави, да његов Падишах не мисли више да се задовољи „d'une souveraineté precitaire sur cette république“. Дубровчани, не постигнувши ништа ни даровима ни лепим речима, замолише шпанског владарца у својству напуљског краља, да им пошаље једног способног официра, који ће управљати одбраном града, ако би велики везир остварио своје претње. И напуљски краљ то учини. Када пређе опасност смрћу Кара-Мустафе, Дубровчани и даље задржаше шпанског официра. Он је сада служио само као дубровачко средство, да се ослабе турске и маџарске (аустријске) претензије. Плаћао га напуљски краљ, а дубровачки сенат, коме је и заклетву полагао, давао му стан и два војника на послугу.¹⁾

Тако огромна грађевина као што је била Дубровачка Република временом се мало по мало рушила, док није у овом веку довршила свој пад. Било је више узрока пропасти Дубровачке Републике.

Поред спољних, политичких неприлика Дубровнику су подгризале корен честе епидемичне болести (куге), глад, земљотреси, пожари. По дубровачким летописима ретко је која година била, а да куга, глад, пожар, земљотрес нису редили дубровачко становништво.¹⁾ Г. 1526. куга помори 20.000 људи, а 1664. г. ^{1/4} становништва.²⁾ Али најстраховитија несрећа за Дубровчане била је онај фатални Велики Земљотрес 6. Априла 1667. г.³⁾ Рушевине произве-

1) Куга је била у граду 1293., 1345., 1348., 1351., 1361., 1363., 1373., 1374., 1391., 1400., 1401., 1402., 1415., 1416., 1421., 1422., 1430., 1437., 1456., 1464., 1481., 1482., 1483., 1491., 1500., 1503., 1526., 1533., 1546., 1661., 1664 и т. д.; а земљотреси 1351., 1430., 1496., 1497., 1504., 1520., 1546. Mon. Spect. v. XIV. с. 35, 39, 41., 55., 66., 78., 83., 91., 102., 118., 229., 233., 235., 241., 242., 246., 248., 249., 254., 260., 266., 272., 283. и т. д. Макуш. Исслѣд. с. 34., 349., За лечење грађана, трговаца, странаца, путника Дубровчани држаху под годишњом или месечном платом (5—20 ливара динара, 20—300 хп. п.) Лекаре (физике, мелике, цирологе), који су бесплатно лечили кнеза, епископа, канцеларе, све општинске службенике, све грађане и поданике, сву манастирску браћу и црквени клир. Лекари нису смели ни трговати ни ортакovati. Mon. Spect. v. X. с. 59., 63., 78., 87., 90., и т. д.; v. XIII с. 69., 230., 279. и т. д., v. XXVII с. 39., 260., 273., и т. д.; v. XXIX с. 145., 171., 259. и т. д. — Дубровачки су лекари на кратко време ишли и у српске државе да лече српску властелу и владарце. Пуцић к. I. с. 9., 93. — Mon. Spect. v. XXIX. с. 225., 240., 242.

2) Макуш. Исслѣд. с. 34.

3) О овом земљотресу види ову литературу: Макуш. Ист. Памјт. ч. I к I. с. 58. — Starine к. XIII с. 52, 66.; к. XIV с. 80—82.; к. XXV. с. 44—53. — Rad. к. LIII с. 167—170.; к. LIV. с. 113., 174—175. — Engel, с. 238—241.

дене овим ужасним земљотресом покрише собом дубровачку славу и богатством тиме јако поернули Дубровник није се могао издићи до пређашње висине. Светска трговина преноси се на западно јевропско прибрежје. Јевреји и Грци почеше конкурирати и у самом Дубровнику.¹⁾ У унутрашњости Балканског Полуострва нови трговци Јевреји, Јермени, Грци, Цинцари, почеше моћно прихватати трговину,²⁾ која из дана на дан све више поче губити стари каравански карактер. Трст, Сењ и Река преузе готово сву трговину по Јадранском Мору, која после пада Млетачке и Дубровачке Републике постаде локалном. Нови елементи, који су непрестано дотицали да попуне празнине у градском насељу, нису имали оног високог трговачког талента и живавости старих Дубровчана. Становништво мало по мало прелази у разврат и беспослицу.³⁾

Све је ово допринело, да сјај и слава дубровачке трговине почне још врло рано бледети и да се наспори и доврши пад некада славне Дубровачке Републике.

Пре губитка своје политичке слободе Дубровник је ипак водио неку трговину.

1) Starine к. XIII. с. 91—92. Rad. к. CXIV. с. 173.

2) Јб.

3) Rad. к. CXIV. с. 216—220.

1) Starine к. XIII. с. 60—61.; 74. (ла Мор). — Engel. с. 269—270.

Н А П О М Е Н А

Прошле недеље новине општине београдске нису изашле због извесних сметња у администрацији. *Уредништво.*

О Г Л А С

Суд општине града Београда, на основу височајшег решења од 26 Јануара 1861. год. В.М.199, издаваће на дан 28 Септембра тек. год. под закуп, **право продаје туцане кафе — тамиса** — у вароши Београда, а за време од 1. Јануара 1900, па до 31. Децембра 1902. год. т. ј. за три године дана.

Лицитација ће се држати у канцеларији економног одељења општинског Суда од 2 до 5 сати по подне.

Кауција се полаже при лицитацији у 600. динара. Страни поданици полажу дуплу кауцију.

Ближи услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско а празником од 9 до 11. пре подне.

Од стране Суда општине града Београда 25 Августа 1899. год. АБр. 6172 у Београду.

О Г Л А С

Пошто на држаној лицитацији на дан 18. тек. мца, о издавању под закуп **два општинска дућана у Дубровачкој улици** испод читаонице, није било лицитаната, то ће се понова на дан 30. Августа тек. год. од 3 па до 6 сати после подне, на лицу места, држати јавна усмена лицитација о издавању под закуп горепомнутих општинских дућана.

Кауција се полаже при лицитацији у 120. динара у готовом новцу или у Срп. Држ. хартијама од вредности.

По Пуквињу (1805. г.), он је извозио у Анкону и Синегалу: уље, непрану вуну, зечје и овчије коже, лој и сардине; у Пуљу: восак, кордован, воловске коже, вунене покриваче *склавине*, „словенке“ (*con-vertures en laine, dites sclavines. Σκταβήνας*; из сев. Грчке), памучне конце, коже од коза, зецова и јазаваца; у Трст и Реку: неизрађен восак (*le cire vierge*), воловске и овновске коже, уље, лошију вуну; у Млетке: неизрађен восак, бољу и лошију вуну; у Горњу Арбанију гвожђе. У Дубровник се увозило из Пуље: воће, јагњеће коже, лончарија, сапун; из Анконе: паламари, кудеља, катран, лончарија, барут, платно за једрила, пиринач, шећер, кафе и нешто драперије; из Напуља, Беневе и Ливорна: намештаји и помодарске ствари (*de meubles et de modes*); из Трста и Реке: челик, гвожђе, клинци, даске, кожа за ђонове, непрерађен бакар, жито, фино у листу, коже, нешто кордована, зечје коже, ланено семе; из Сардиније и Сицилије со; из Мисира и Леванта: жито, кафе и лан.¹⁾

И Француска је нешто извозила од босанских производа преко Дубровника а

¹⁾ Pouqueville, Voyage t. I. c. 44—45 (2. ed).

Ближи услови могу се видети у канцеларији економног одељења Суда општинског сваког дана за време канцеларијско, а празником од 9 до 11. сати пре подне.

Од стране Суда општине града Београда 19. Августа 1899 год. АБр. 5996. у Београду.

О Г Л А С

Суд општине града Београда, издаваће на дан 4. Октобра тек. год. путем јавне усмене лицитације, под закуп **право узимања цубока** од оне стоке која се на општинској кланици буде клала а за време од 1. Јануара 1900 па до 31. Децембра 1902. год. т. ј. за три године дана.

Лицитација ће се држати у канцеларији економног одељења Суда општинског од 2 до 5 сати по подне.

Кауција се полаже при лицитацији у 3000. динара. Страни поданици полажу дуплу кауцију.

Ближи услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско, а празником од 9 до 11. сати пре подне.

Од стране Суда општине града Београда 27 Августа 1899 год. АБр. 6173. у Београду.

О Б Ј А В А

Као сваке, тако и ове године држаће се у Крушевцу **тродневни панађур** о „Малој Госпојини“ — 8 9 и 10 Септембра, на коме ће се продавати стока и сви ово земаљски производи.

Јавља се ово трговцима, занатлијима и привредницима, ради знања.

Од суда општине града Крушевца 18. Августа 1899. године Р.М. 752. у Крушевцу.

исто тако нешто увозила од својих фабриката.¹⁾

Дакле, још у почетку овога века Дубровник је спадао у ред обичних далматинских градова. По нашем Соларићу (1804. г.) он је имао само 8.000 становника; територија му је износила свега 90 италијанских миља; био је архиепископска резиденција; имао је једну „глагољшническу“ штампарију, која је била трећа после римске и млетачке; водио је незнатну трговину по Средоземном Мору, али су Дубровчани ипак били доста богати трговци.²⁾ Цео је извоз износио 420.000., а увоз 1,800.000 грош.; а дефицит се покривао приходима бродарским и таксеним приходима.³⁾

И ту незнатну трговину прекину француска окупација. Г. 1806. 27. Маја француски ђенерал Лористон преваром уђе у Дубровник, па на бедему издигне поред дубровачке и француску заставу.⁴⁾ На то шарена руско-црногорска армица из разних авантуриста под ђенералом Паладополом и црногорским „владицом“ с музиком и певањем пође на Дубровник уз пут

¹⁾ Јб.

²⁾ Гражд. Земл. с. 473.

³⁾ Макуш. Извљд. с. 18.

⁴⁾ Макуш. Мат. с. 45—46., 54—55., 149.

О Б Ј А В А

По решењу господина Министра војног почеће ове године **набавка сена и сламе** у војеном сењаку у Београду куповином од народа, на дан 15. Јула ове године.

Комисија ће сено и сламу примати сваког дана од 7—12 сати пре и од 2—7 сати по подне и то само кад су лепи дани.

Цена је одређена сену 6 дин. а слами 2 дин. од сто кграма.

Примљено сено и сламу плаћаће комисија одмах по пријему.

У исто време објављује се, да ће се и пшеница и зоб за потребу војену куповати од народа на београдском житном тргу по пијачној цени.

Осим овога, сви грађани, који су од државе узели на зајам сена, сламе или пшенице имају ове године неизоставно вратити. Ово позајмљено сено и сламу примаће комисија такође у војеном сењаку у Београду, а пшеницу код проф. слагалишту у граду.

О овоме се извештају грађани ради знања и управљања.

Од суда општине београдске, 9. Јула 1899. год. у Београду АБр. 4968., 5283 и 5955.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробарина:

а) Гроб за децу — — — — —	7.— д.
б) Гроб за одрасле — — — — —	12.— д.
в) Мала гробница — — — — —	555-52 д.
г) Велика гробница III реда — — — — —	998-93 д.
д) Велика гробница II реда — — — — —	1099-93 д.
ђ) Велика гробница I реда — — — — —	1684-57 д.

II. Пражњење помијара и нужника:

а) Од кубног метра — — — — —	6.— д.
б) Од акова — — — — —	0.30 д.

пустошећи дубровачку територију али Дубровника не могаде заузети.¹⁾ Најзад ђенерал Мармон, „војвода од Дубровника и гувернер илирских држава, Далмације и Боке-Которске“ 31. Јан. 1808. распусти сенат, последњи знак неке унутрашње дубровачке слободе, и управу над градом повери консулу *Бријеру*, коме преда и трибунал од 4 Дубровчанина.²⁾ (Наставиће се)

¹⁾ Т. Цветковић, Автобиографија с. 19—20. — Дубровачки савремени песник М. Пупић овако описује руско-црногорско варварство: „Игорјеше господске полаче, Кано вас и Пиле на пушкет од градекијех врата; Игорјеше Плоче и Воссанку, Рјеку, Бргат, Жупу, Затон, Шумет, Обод и Конавле.“ Макуш. Мат. с. 62—63.; Извљд. с. 61.

²⁾ Макуш. Мат. с. 45—46., 64—65. — Бријер, грубо и размажено чедо Вел Франц. Револуције, слао је своје министру са свим невероватне релације о Дубровнику. Поред многога којичега он о Дубровнику вели и ово: „Дубровник је у ствари варошица изван сваког пролаза, одвојена од Италије морем, окружена од копнене стране вирварским земљама без трловине и радиности, без наука и вештина. Сем бродова у Дубровнику се ништа не израђује, ни најобичније ствари, ни земљани лонци, ни сламљене столице, ни најобичније метле за чишћење соба и улица, што се извози из Александрије и Италије. Све се друге потребе довозе са стране.“ *Starine* к. XIV. с. 70., 72., 77., 79. И ла Мер се није могао увисити над повињом и мржњом на рђаво црта дубровачки натирел. *Starine* к. XIV. с. 98—101. — Али тенденциозне ла Мерове и Бријерове релације о Дубровнику побијају се безбеднама озбиљних путописаца: Николе де Николеја, Луке Линде, Пуквиља, Вијале Соњера и др. *Rad* к. LXII с. 86. — Макуш. Извљд. с. 39. — *Pouqueville Voyage* t. I. с. 44—45. *L. C. Viella de Sommière, Voyage hist. et polit. au Monténégro.* Paris 1820. t. II. с. 140—141.